

HRVATSKI SABOR

P.Z. br. 233

KLASA: 022-03/17-01/165

URBROJ: 65-17-02

Zagreb, 23. studenoga 2017.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 23. studenoga 2017. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Davora Božinovića, ministra unutarnjih poslova, Žarka Katića, državnog tajnika u Ministarstvu unutarnjih poslova i Antu Delipetra, pomoćnika ministra unutarnjih poslova.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-01/158

Urbroj: 50301-29/23-17-3

Zagreb, 23. studenoga 2017.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Davora Božinovića, ministra unutarnjih poslova, Žarka Katića, državnog tajnika u Ministarstvu unutarnjih poslova i Antu Delipetra, pomoćnika ministra unutarnjih poslova.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Područje međunarodne i privremene zaštite u Republici Hrvatskoj uređeno je Zakonom o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (Narodne novine, broj 70/15), koji je stupio na snagu 2. srpnja 2015. godine. Zakonom o međunarodnoj i privremenoj zaštiti propisana su, između ostalog, prava i obveze osoba kojima je odobrena međunarodna zaštita (azil ili supsidijarna zaštita), uključujući i pravo na smještaj. Sukladno navedenom, važećim zakonskim odredbama utvrđeno je tijelo nadležno za priznavanje prava na smještaj, kao i uvjeti prestanka prava na smještaj. Sukladno odredbama navedenog Zakona, nadležni centar za socijalnu skrb priznaje azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom pravo na smještaj, a ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi dužno je azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurati smještaj. Međutim, tijekom primjene Zakona uočeni su problemi prilikom rješavanja pitanja smještaja osoba kojima je u Republici Hrvatskoj odobrena međunarodna zaštita. Zabilježeni su brojni slučajevi kada azilanti i stranci pod supsidijarnom zaštitom ne koriste osigurani smještajni prostor duže vremensko razdoblje bez obrazloženja ili prethodne obavijesti uslijed čega se stvaraju neosnovani troškovi na teret državnog proračuna te se onemogućava daljnje korištenje raspoloživih stambenih jedinica za smještaj osoba s međunarodnom zaštitom kojima je takav smještaj zaista i potreban. Nadalje, Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku ne raspolaže dostatnim kapacitetom stambenih jedinica kojima bi pokrilo potrebe smještaja osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom niti ima kadrovskih te drugih kapaciteta za traženje odgovarajućeg smještaja, primjerice, putem najma na slobodnom tržištu. U nadolazećem periodu očekuje se povećanje broja osoba s međunarodnom zaštitom u Republici Hrvatskoj, kojima sukladno Zakonu potrebno osigurati smještaj. Naime, prema Odluci o premještanju i preseljenju državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koje ispunjavaju uvjete za odobrenje međunarodne zaštite (Narodne novine, broj 78/15) koju je Vlada Republike Hrvatske donijela sukladno Odluci Vijeća (EU) 2015/1523 od 14. rujna 2015. godine te na temelju Odluke Vijeća (EU) 2015/1601 od 22. rujna 2015. godine, Republika Hrvatska dužna je prihvatiti 1583 osobe kojima je potrebna međunarodna zaštita.

Pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

S obzirom na prethodno navedenu problematiku vezano za osiguravanje smještaja osobama kojima je odobrena međunarodna zaštita, kao i očekivani broj mogućih korisnika prava na smještaj, potrebno je izmijeniti važeće odredbe Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti kako bi se osigurala njihova efikasnija provedba u praksi te racionalno korištenje raspoloživih stambenih jedinica. Slijedom navedenog, ovim Prijedlogom zakona dopunjene su odredbe vezane za gubitak prava na smještaj slijedom čega su razlozi gubitka prava na smještaj prošireni i na slučajeve dugotrajnijeg kontinuiranog izbjivanja iz osiguranog smještajnog prostora te je jasno određeno tko i na koji način odlučuje o gubitku prava na smještaj. Također, izmijenjene su odredbe o tijelu nadležnom za osiguranje smještaja azilantima i strancima pod supsidijarnom zaštitom, na način da je kao nadležno tijelo utvrđen Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje. Naime, Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje prepoznat je kao tijelo koje ima iskustva u stambenom zbrinjavanju povratnika i izbjeglica te dovoljno znanja i kapaciteta da može preuzeti zadaću osiguravanja smještaja osobama pod međunarodnom zaštitom.

Posljedice koje će proisteći donošenjem Zakona

Donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti osigurala bi se primjenjivost odredbi o pravu na smještaj azilanata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom u praksi te racionalnije korištenje raspoloživih stambenih jedinica. Naime, otklanjanjem nedostataka uočenih u primjeni važećeg Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti olakšat će se azilantima i strancima pod supsidijarnom zaštitom ostvarivanje prava na smještaj u Republici Hrvatskoj. Predloženim zakonskim odredbama definira se i osnova za uspješnu međuresornu suradnju državnih tijela, Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku i Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje, s ciljem osiguravanja odgovarajućeg smještaja osobama kojima je odobrena međunarodna zaštite, što je jedan od preduvjeta njihove uspješne integracije u hrvatsko društvo.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Sredstva za provedbu ovoga Prijedloga zakona planirana su u Prijedlogu državnog proračuna Republike Hrvatske za 2018. godinu i projekcijama za 2019. i 2020. godinu.

IV. OBRAZLOŽENJE ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskog sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17), predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku iz osobito opravdanog razloga budući da su sredstva za smještaj azilanata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom odobrena u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2017. godinu, na poziciji Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, a sredstva na poziciji Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku nisu osigurana niti predložena za sljedeće godine. Prijedlogom državnog proračuna Republike Hrvatske za 2018. godinu i projekcijama za 2019. i 2020. godinu su sredstva za smještaj azilanata i stranaca pod

supsidijarnom zaštitom predložena na poziciji Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje.

S tim u vezi, doći će u pitanje i ispunjenje obveza Republike Hrvatske koje proizlaze iz odluka i zaključaka Europskog Vijeća (Odluka Vijeća (EU) 2015/1523, od 14. rujna 2015. godine o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke, Odluka Vijeća (EU) 2015/1601, od 22. rujna 2015., Zaključci Europskog vijeća od 25./26. lipnja 2015. godine) kojima su određene kvote osoba koje je potrebno preseliti i premjestiti u države članice. Vlada Republike Hrvatske je 16. srpnja 2015. godine donijela Odluku o premještanju i preseljenju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva te 5. listopada 2017. godine Odluku o preseljenju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koje ispunjavaju uvjete za odobrenje međunarodne zaštite kojom se Republika Hrvatska obvezala prihvatiti 100 osoba u 2018. godini. S obzirom na obveze koje proizlaze iz navedenih akata, činjenicu da je do 30. listopada 2017. godine 78 osoba već premješteno u Republiku Hrvatsku temeljem navedenih odluka odnosno zaključaka, potrebno je hitno riješiti pitanje smještaja tih osoba, kao i preseljenih osoba čiji se dolazak u Republiku Hrvatsku očekuje do kraja 2017. godine te stranaca kojima je već odobrena međunarodna zaštita u Republici Hrvatskoj.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI

Članak 1.

U Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (Narodne novine, broj 70/15) u članku 51. stavku 1. iza točke 8. dodaju se točke 9. i 10. koje glase:

„9. odlučivanja o pravu na smještaj sukladno članku 67. stavicima 3., 7. i 9. ovoga Zakona

10. usvajanja zahtjeva i priznavanja prava na međunarodnu zaštitu sukladno članku 38. stavku 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona.“

Članak 2.

Članak 67. mijenja se i glasi:

„(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na smještaj ako nema novčana sredstva ili imovinu kojima može osigurati uzdržavanje.

(2) Postupak za priznavanje prava na smještaj pokreće se podnošenjem zahtjeva nadležnom centru za socijalnu skrb (u daljnjem tekstu: Centar). Nadležni Centar je centar prema prebivalištu azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom.

(3) O zahtjevu Centar odlučuje rješenjem. Protiv rješenja se može izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, koja ne odgađa izvršenje rješenja. O žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem protiv kojeg se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(4) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na smještaj najduže dvije godine od dana uručjenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.

(5) Nakon proteka roka iz stavka 4. ovoga članka azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na smještaj sukladno propisima kojima se uređuje područje socijalne skrbi.

(6) Ako Centar utvrdi da azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom ima novčana sredstva ili imovinu kojima bi mogao sudjelovati u plaćanju troškova smještaja, rješenjem o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka odredit će da azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom sudjeluje u plaćanju troškova smještaja sukladno propisu iz članka 93. stavka 3. ovoga Zakona uplatom na račun Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje.

(7) Ako Centar u postupku iz svoje nadležnosti, nakon izvršnosti rješenja o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka, utvrdi da azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom ima novčana sredstva ili imovinu kojima bi mogao sudjelovati u plaćanju troškova smještaja, ukinut će rješenje iz stavka 3. ovoga članka i donijeti novo kojim će priznati pravo na smještaj azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom i utvrditi obvezu sudjelovanja u plaćanju

troškova smještaja, sukladno članku 93. stavku 3. ovoga Zakona. Protiv rješenja se može izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, koja ne odgađa izvršenje rješenja. O žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem protiv kojeg se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(8) Pravo na smještaj azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom prestaje:

1. protekom roka iz stavka 4. ovoga članka
2. na osobni zahtjev
3. ako bez opravdanog razloga odbije osigurani smještaj
4. ako bez opravdanog razloga, neprekidno duže od 30 dana, ne boravi na prijavljenoj adresi
5. ako se utvrdi da ne ispunjava uvjete za priznavanje prava na smještaj
6. ako se utvrdi da ne skrbi o osiguranom smještaju s pažnjom dobrog gospodara
7. ako se utvrdi da koristi osigurani smještaj suprotno njegovoj namjeni.

(9) Osim u slučaju iz stavka 8. točke 1. ovoga članka, Centar će, nakon što u propisanom postupku utvrdi pretpostavke iz stavka 8. točaka 2. do 7. ovoga članka, ukinuti rješenje iz stavka 3. ovoga članka i donijeti novo rješenje kojim utvrđuje prestanak prava na smještaj, protiv kojeg se može izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, koja ne odgađa izvršenje rješenja. O žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem protiv kojeg se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(10) Izvršna rješenja iz stavaka 3. i 9. ovoga članka dostavljaju se Središnjem državnom uredu za stambeno zbrinjavanje.

(11) Ako prestanu okolnosti iz stavka 6. i stavka 8. točaka 4. i 5. ovoga članka, kao i u slučaju kad je pravo na smještaj prestalo na osobni zahtjev, azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom može ponovno podnijeti zahtjev sukladno stavku 2. ovoga članka.“.

Članak 3.

Iza članka 67. dodaje se članak 67.a koji glasi:

„(1) Na temelju rješenja o priznavanju prava na smještaj iz članka 67. stavka 3. ovoga Zakona, Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje osigurava smještaj azilantima i strancima pod supsidijarnom zaštitom u stambenim jedinicama koje su vlasništvo Republike Hrvatske ili stambenim jedinicama koje navedeni Ured koristi temeljem sklopljenog ugovora o najmu s trećim osobama.

(2) Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje sklapa ugovor o najmu ili podnajmu stambene jedinice navedene u stavku 1. ovoga članka s azilantom i strancem pod supsidijarnom zaštitom kojem je priznato pravo na smještaj sukladno članku 67. stavka 1. ovoga Zakona, najduže na dvije godine od dana izvršnosti odluke o odobrenju međunarodne zaštite. Ugovorom o najmu ili podnajmu definiraju se međusobna prava i obveze.

(3) Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom s kojim je potpisao ugovor iz stavka 2. ovoga članka uvodi u posjed dodijeljene stambene jedinice.

(4) Sredstva za troškove smještaja iz stavka 1. ovoga članka osiguravaju se u Državnom proračunu Republike Hrvatske na pozicijama Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje.

(5) Osiguranje smještaja iz stavka 2. ovoga članka podrazumijeva i pronalazak, adaptaciju, opremanje, održavanje te podmirenje režijskih troškova i troškova najma osigurane stambene jedinice.

Članak 4.

U članku 76. stavku 5. iza riječi: „Radne skupine“ dodaju se riječi: „koja izrađuje prijedloge nacionalnih strateških dokumenata u ovom području“.

Članak 5.

U članku 93. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi u suradnji s državnim tajnikom Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje, donosi Pravilnik o sudjelovanju azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom u plaćanju troškova smještaja.“.

Članak 6.

Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donijet će pravilnik iz članka 5. ovoga Zakona u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 7.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2018. godine.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. predviđaju se nove točke 9. i 10. u članku 51. stavku 1. Zakona. Točkom 9. propisuje se da tužba podnesena nadležnom upravnom sudu protiv rješenja nadležnog drugostupanjskog tijela nema suspenzivan učinak. Tom odredbom sprečava se da stranci s međunarodnom zaštitom ulaganjem žalbe protiv prvostupanjskog rješenja, a potom i pokretanjem upravnog spora protiv drugostupanjske odluke, prolongiraju boravak u dodijeljenoj nekretnini bez zakonske osnove ili bez participiranja u troškovima smještaja. Točkom 10. propisuje se da tužba protiv rješenja o priznavanju azila ili supsidijarne zaštite nema suspenzivni učinak jer se sukladno članku 64. stavku 1. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti radi o konstitutivnim upravnim aktima.

Člankom 2. predlaže se izmjena članka 67. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti na način da se propisuju zakonski uvjeti prema kojima stranci kojima je priznata međunarodna zaštita stječu pravo na smještaj, način pokretanja postupka za ostvarenje navedenog prava kao i tijelo stvarno nadležno za priznavanje prava na smještaj te postupak u kojem nadležno tijelo donosi rješenje o priznavanju prava na smještaj. Predloženom izmjenom također se taksativno navode zakonski uvjeti ispunjenjem kojih prestaje pravo na smještaj te se određuje stvarna nadležnost tijela ovlaštenog da utvrđuje pretpostavke za prestanak navedenog prava kao i postupak u kojem se utvrđuju činjenice koje su pravno relevantne za gubitak navedenog prava. Za razliku od prijašnjeg zakonskog rješenja koji je propisivao samo mogućnost da nadležno tijelo, uz ispunjenje zakonskih pretpostavki, odredi navedenoj kategoriji stranaca sudjelovanje u plaćanju troškova smještaja, izmjenama se propisuje i mogućnost da se nakon izvršnosti rješenja o priznavanju prava na smještaj, pod uvjetima propisanim zakonom, ukine prethodno doneseno rješenje i donese novo kojim će se utvrditi ujedno i obveza sudjelovanja u plaćanju troškova smještaja ili prestanak prava na smještaj.

Člankom 3. predviđa se novi članak 67.a kojim se između ostalog propisuje da Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje osigurava stambene jedinice za smještaj azilanata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom kojima je priznato pravo na smještaj i s njima sklapa ugovor o najmu ili podnajmu na rok od dvije godine od dana izvršnosti odluke kojom im je priznata međunarodna zaštita u Republici Hrvatskoj. Navedenim ugovorom definiraju se međusobna prava i obveze. U odnosu na prethodno zakonsko rješenje prema kojem je ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi bilo dužno azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurati smještaj, navedena izmjena trebala bi unaprijediti ostvarivanje zakonskog prava na smještaj jer je Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje prepoznat kao tijelo koje ima iskustva u stambenom zbrinjavanju povratnika i izbjeglica te dovoljno znanja i kapaciteta da može preuzeti kompleksnu zadaću osiguravanja smještaja osobama kojima je to pravo priznato sukladno članku 67. stavku 1. Zakona.

Člankom 4. predlaže se izmjena članka 76. stavka 5. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti kako bi se detaljnije definirala uloga tijela koje koordinira integracijskom politikom te kako bi se naglasila zaduženja Radne skupine Stalnog povjerenstva za provedbu integracije stranaca u hrvatsko društvo.

Člankom 5. predlaže se izmjena članka 93. stavka 3. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, propisivanjem tijela stvarno nadležnog za donošenje pravilnika o sudjelovanju azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom u plaćanju troškova smještaja. Predloženim izmjenama propisuje se da će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi u suradnji s državnim tajnikom Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje donijeti pravilnik kojim će se detaljno propisati kriteriji temeljem kojih će se utvrditi sudjelovanje navedene kategorije stranaca u plaćanju troškova smještaja. Navedenim pravilnikom ujedno će se predvidjeti modaliteti suradnje navedenih tijela kako bi se na učinkovit i efikasan način ostvarili ciljevi predloženih izmjena Zakona.

Člankom 6. utvrđuje se rok za donošenje pravilnika iz članka 93. stavka 3. Zakona.

Članak 7. propisuje stupanje na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE
SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU**

Postupak pred upravnim sudom

Članak 51.

- (1) Tužba podnesena upravnom sudu odgađa izvršenje rješenja, osim u slučaju:
1. odbijanja zahtjeva u ubrzanom postupku sukladno članku 41. ovoga Zakona
 2. odbacivanja zahtjeva sukladno članku 43. stavku 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona
 3. odbacivanja naknadnog zahtjeva sukladno članku 43. stavku 2. ovoga Zakona
 4. odlučivanja o ograničenju slobode kretanja tražitelja, sukladno članku 54. stavku 11. ovoga Zakona
 5. odlučivanja na pravu na novčanu pomoć sukladno članku 55. stavku 2. ovoga Zakona
 6. ograničavanja ili uskraćivanju materijalnih prava, sukladno članku 55. stavcima 6. i 7. ovoga Zakona
 7. uskraćivanja odobrenja iz članka 56. stavka 6. ovoga Zakona
 8. odbijanja zahtjeva sukladno članku 61. stavku 3. ovoga Zakona.
- (2) Tužba može sadržavati zahtjev za odgodnim učinkom, sukladno propisima kojima se uređuju upravni sporovi, osim u slučaju iz članka 41. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona. Ministarstvo će dostaviti spis predmeta najkasnije u roku od osam dana od dana zaprimanja odluke kojom upravni sud traži spis predmeta radi odlučivanja o zahtjevu za odgodnim učinkom. Upravni sud odlučuje o zahtjevu za odgodnim učinkom tužbe u roku od osam dana od dana dostave spisa predmeta.
- (3) Žalba na prvostupanjsku presudu upravnog suda ne odgađa izvršenje rješenja.

Pravo na smještaj

Članak 67.

- (1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na smještaj ako ne posjeduje novčana sredstva ili stvari veće vrijednosti.
- (2) Pravo na smještaj iz stavka 1. ovoga članka ostvaruje se na temelju zahtjeva azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom.
- (3) Centar za socijalnu skrb prema mjestu prebivališta azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom donosi odluku o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka. Protiv odluke dopuštena je žalba. O žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.
- (4) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi dužno je azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurati smještaj najduže dvije godine od dana uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.

(5) Pravo na smještaj izgubit će azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom koji odbije osigurani smještaj.

(6) Nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na smještaj sukladno propisima kojima se uređuje područje socijalne skrbi hrvatskih državljana.

(7) Sredstva za troškove smještaja iz stavka 4. ovoga članka osiguravaju se u Državnom proračunu Republike Hrvatske na pozicijama ministarstva nadležnog za socijalnu skrb.

(8) Ako centar za socijalnu skrb utvrdi da azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruje prihod, posjeduje imovinu ili ima osobu koja ga uzdržava, rješenjem o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka odredit će se da azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom sudjeluje u plaćanju troškova smještaja sukladno propisu iz članka 93. stavka 3. ovoga Zakona, uplatom sredstava na žiroračun centra za socijalnu skrb na čijem je području smješten.

Uključivanje u društvo

Članak 76.

(1) Postupak uključivanja azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom u društvo obuhvaća postupanja, odnosno ostvarivanja prava iz članaka 64. do 77. ovoga Zakona.

(2) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na pomoć pri uključivanju u društvo najduže tri godine od uručjenja odluke.

(3) Pomoć pri uključivanju u društvo obuhvaća:

1. izradu plana integracije za azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom s obzirom na njegove individualne potrebe, znanja, sposobnosti i vještine
2. pružanje pomoći azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom radi ostvarivanja izrađenog plana
3. nadzor nad izvršenjem plana.

(4) Ministarstvo provodi aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Ured za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Vlade Republike Hrvatske provodi koordinaciju rada svih ministarstva, nevladinih organizacija i dugih tijela koja sudjeluju u postupku uključivanja u društvo azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom u okviru Stalnog povjerenstva za provedbu integracije stranaca u hrvatsko društvo i pripadajuće Radne skupine.

Donošenje propisa

Članak 93.

(1) Ministar nadležan za unutarnje poslove donosi:

1. pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata,
 2. odluku o visini novčane pomoći tražiteljima,
 3. odluku o troškovima smještaja u Prihvatištu,
 4. Kućni red Prihvatišta,
 5. pravilnik o izgledu obrasca i sadržaju isprava tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom, izgledu obrasca dozvole za preseljenje stranca pod privremenom zaštitom iz jedne države u drugu i laissez-passer za stranca u transferu, te o sadržaju i načinu vođenja zbirke podataka kao i rokovima čuvanja podataka u tim zbirkama,
 6. pravilnik o postupku ostvarivanja i isplate troškova besplatne pravne pomoći i tarifi pruženih usluga pravne pomoći propisane odredbama ovoga Zakona.
- (2) Ministar nadležan za unutarnje poslove uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za vanjske poslove donosi odluku kojom utvrđuje listu sigurnih zemalja podrijetla.
- (3) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donosi pravilnik o načinima i uvjetima ostvarivanja prava na smještaj azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom te o sudjelovanju azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom u plaćanju troškova smještaja.
- (4) Ministar nadležan za poslove obrazovanja uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove, donosi:
- odluku o programu učenja hrvatskog jezika, povijesti i kulture za tražitelje međunarodne zaštite, azilante i strance pod supsidijarnom zaštitom i strance pod privremenom zaštitom,
 - pravilnik o načinu provođenja programa i provjeri znanja tražitelja međunarodne zaštite, azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom radi pristupa obrazovnom sustavu i uključivanja u hrvatsko društvo.
- (5) Vlada Republike Hrvatske na zajednički prijedlog ministarstva za unutarnje poslove i ministarstva za vanjske poslove donosi:
- odluku i program preseljenja državljanina trećih zemalja i osoba bez državljanstava iz trećih država,
 - odluku o načinu i uvjetima prihvata azilanata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom iz drugih država članica Europske unije,
 - odluku o načinu i uvjetima prihvata i premještaja određenog broja stranaca pod privremenom zaštitom, radi podijele tereta među državama članicama Europske unije po principu solidarnosti.
- (6) Pravilnike, Kućni red, odluke iz stavaka 1. do 5. ovoga članka nadležni ministri i Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, s Konačnim prijedlogom zakona
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo unutarnjih poslova
Svrha dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju
Datum dokumenta	10. kolovoza 2017. godine
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, s Konačnim prijedlogom zakona
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo unutarnjih poslova
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da, na portalu esavjetovanja.gov.hr Savjetovanje je provedeno u razdoblju od 27. srpnja do 3. kolovoza 2017. godine.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	U savjetovanju se na Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, s Konačnim prijedlogom zakona očitovao Ured pučke pravobraniteljice
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene	Prijedlozi i primjedbe Ureda pučke pravobraniteljice na Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, s Konačnim prijedlogom zakona te obrazloženja o prihvaćanju/neprihvaćanju istih

Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	nalazi se u prilogu Obrasca izvješća o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću koji je objavljen na portalu esavjetovanja.gov.hr .
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba savjetovanja nije iziskivala dodatne troškove.

Izvešće o provedenom savjetovanju - Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, s Konačnim prijedlogom zakona

Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
Ured Pučke pravobraniteljice	Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti s Konačnim prijedlogom zakona	<p>Pučka pravobraniteljica, kako bi doprinijela donošenju sveobuhvatnih i dugoročno održivih rješenja utemeljenih na načelima integracije i izgradnje društva prihvaćanja osoba kojima je u Republici Hrvatskoj odobren neki oblik međunarodne zaštite, a imajući u vidu Zaključke Vijeća i predstavnika vlada država članica EU od 9. prosinca 2016. godine, o integraciji državljana trećih zemalja koji zakonito borave u EU-u, u kojima se ističe potreba za učinkovitim politikama integracije državljana trećih zemalja, budući se time doprinosi izgradnji uključivih, povezanih i prosperitetnih društava, što je od zajedničkog interesa svim državama članicama, ukazuje kako su sve države članice pozvane na promicanje pristupa državljana trećih zemalja osnovnim uslugama pomoću integriranog pristupa, posebno u pogledu stanovanja, zdravstva, obrazovanja i socijalnih usluga koje obuhvaćaju različita tijela na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini.</p>	Primljeno na znanje	<p>Predloženim izmjenama i dopunama ne dovodi se u pitanje uključivanje u hrvatsko društvo stranaca kojima je odobrena međunarodna zaštita u Republici Hrvatskoj jer taj pojam podrazumijeva integralno ostvarivanje svih prava koja su propisana Glavom V Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti. Osim toga, člankom 76. važećeg Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti te predloženom dopunom tog članka, propisana je stvarna nadležnost tijela koje provodi koordinaciju rada svih ministarstava, nevladinih organizacija i tijela koja sudjeluju u postupku uključivanja u društvo navedene kategorije stranaca i to upravo sa svrhom da se realiziraju ciljevi navedeni u zaprimljenom komentaru.</p>

Ured Pučke pravobraniteljice	Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti s Konačnim prijedlogom zakona, Članak 2.	Pučka pravobraniteljica predlaže da se u članku 67. , stavku 8., točki 3. ispred riječi „odbije“ dodaju riječi „bez opravdanog razloga“, kako je to već i predloženo u točki 4. istog stavka, budući bi se na ovaj način omogućilo azilantima i strancima pod supsidijarnom zaštitom iznošenje opravdanih razloga ili okolnosti uslijed kojih odbijaju određeni ponuđeni smještaj (primjerice loša kvaliteta ponuđenog smještaja, velika udaljenost od osnovnih usluga, liječnika, škole i sl.), a da sama činjenica odbijanja ne dovodi do automatskog prestanka prava na smještaj.	Prihvaćen	Iako iz odredbi Zakona o međunarodnoj zaštiti koje se odnose na prava stranaca kojima je odobrena međunarodna zaštita u Republici Hrvatskoj nedvosmisleno proizlazi kako nadležno tijelo prilikom dodjeljivanja stambenih jedinica u okviru raspoloživog stambenog fonda treba u svakom konkretnom slučaju voditi računa da se uz pravo na smještaj osigura i dostupnost ostalih usluga kako bi se u konačnici ostvarila integracija navedene kategorije stranaca u hrvatsko društvo, primjedba je prihvaćena kako bi se spriječilo da sama činjenica odbijanja ponuđenog smještaja dovodi do prestanka prava na smještaj po sili zakona. Time se azilantima i strancima pod supsidijarnom zaštitom kojima je prethodno odobreno pravo na smještaj omogućuje da u postupku pred nadležnim tijelom dokažu opravdanost razloga zbog kojih su odbili ponuđeni smještaj odnosno zbog čega dodijeljenu nekretninu smatraju neadekvatnom.
Ured Pučke pravobraniteljice	Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti s Konačnim prijedlogom zakona, Članak 3.	Pučka pravobraniteljica smatra da bi u članku 67.a. u stavku 3. bilo potrebno, radi što bržeg provođenja postupka uvođenja u stanovanje, a time i započinjanja integracije na lokalnoj razini, dodati rok od 8	Odbijen	Primjedba se odbija jer bi zakonsko propisivanje roka za uvođenje u posjed dodijeljene nekretnine u pojedinim slučajevima moglo imati za posljedicu otežavanje integracije

		<p>dana nakon potpisivanja ugovora iz stavka 2., unutar kojeg roka Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje uvodi u posjed dodijeljene stambene jedinice. U istom članku 67.a, također vezano za postupanje Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje, pučka pravobraniteljica smatra važnim dodati odredbu da ukoliko taj ured ne uspije osigurati dovoljan broj smještajnih jedinica, takav smještaj bi se trebao osigurati na drugi odgovarajući način, uvažavajući započetu integraciju, posebno uzimajući u obzir potrebe ranjivih skupina. Naime, u ovom trenutku za donošenje rješenja, sklapanje ugovora i pronalazak stanova zaduženi su centri za socijalnu skrb, a pomoć pri nalaženju stanova pružaju im najčešće organizacije civilnog društva, na primjer JRS. Smatramo korisnim zadržati mogućnost primjene postojeće prakse, naročito stoga jer je teško predvidjeti u kojim će gradovima Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje biti u mogućnosti osigurati stambene jedinice. Stoga se čini korisnim ostaviti mogućnost da se stanovi i dalje mogu iznajmljivati na druge načine, ne samo putem Središnjeg državnog ureda, kako bi se u obzir uzele i potrebe osoba s odobrenom</p>	<p>korisnika prava na smještaj ukoliko bi adekvatna nekretnina bila dostupna tek nakon sugeriranog roka, osobito zbog činjenice što svi stranci kojima je odobreno pravo na smještaj imaju osigurano stanovanje u Prihvatilištima za tražitelje azila sve do ulaska u posjed dodijeljene nekretnine. Predloženo rješenje prema kojem bi osim Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje za pronalazak stanova trebali biti istovremeno nadležni i centri za socijalnu skrb uz podršku organizacija civilnog društva, neprihvatljivo je jer se dosadašnji sustav pokazao neučinkovitim. Upravo to je i razlog zbog kojeg se pristupilo izmjenama i dopunama postojećih zakonskih rješenja kao i činjenica da je Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje prepoznat kao tijelo koje će zbog iskustva u stambenom zbrinjavanju povratnika i izbjeglica efikasno osiguravati odgovarajući smještaj osobama pod međunarodnom zaštitom u Republici Hrvatskoj.</p>
--	--	---	--

		zaštitom, a ne samo dostupne smještajne jedinice.		
--	--	---	--	--